

Sygn. akt III AUz 105/12

POSTANOWIENIE

Dnia 23 października 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie - Wydział III Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Urszula Iwanowska
Sędziowie:	SSA Jolanta Hawryszko SSA Romana Mrotek (spr.)
Protokolant:	st. sekr. sądowy Elżbieta Kamińska

po rozpoznaniu w dniu 23 października 2012 r. na rozprawie

sprawy A. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. W..

o wysokość emerytury

na skutek zażalenia ubezpieczonego

na postanowienie zawarte w punkcie I wyroku Sądu Okręgowego w Gorzowie Wlkp. VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 8 lutego 2012 r. sygn. akt VI U 60/12

p o s t a n a w i a :

oddalić zażalenie.

Sygn. akt III AUz 105/12

UZASADNIENIE

Postanowieniem zawartym w punkcie I. wyroku z dnia 8 lutego 2012 r. (sygn. akt VI U 60/12) Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych odrzucił odwołanie ubezpieczonego A. P. od decyzji z dnia 26 października 2011 r.

Sąd Okręgowy ustalił, że decyzją z dnia 26 października 2011 r. organ rentowy odmówił A. P. emerytury na podstawie art. 55 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Decyzję doręczono ubezpieczonemu w dniu 28 października 2011 r. Natomiast kolejną decyzją z dnia 16 listopada 2011 r. organ przyznał A. P. emeryturę od 1 września 2011 r. i decyzją z dnia 8 grudnia 2011 r. organ rentowy przeliczył świadczenie ubezpieczonego od 1 września 2011 r., zwiększając wskaźnik wysokości podstawy wymiaru do 176,95 %. Odwołanie od wszystkich wymienionych decyzji ubezpieczony złożył w organie rentowym w dniu 23 grudnia 2011 r. Zgodnie więc z brzmieniem art. 477⁹ § 1 k.p.c. Sąd Okręgowy

zważył, że odwołanie od decyzji z dnia 26 października 2011 r. zostało złożone po miesięcznym terminie określonym w przepisie. Tym samym na podstawie art. 477⁹ § 3 k.p.c. Sąd I instancji postanowił o jego odrzuceniu.

Ubezpieczony A. P. zaskarżył powyższe rozstrzygnięcie zarzucając błąd w ustaleniach faktycznych przez przyjęcie, że spóźnił się z odwołaniem od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. W.. z dnia 26 października 2011 r., podnosząc że złożył odwołanie w zakreślonym terminie, a Sąd nie ustalił daty odebrania decyzji zakładu emerytalnego, co skutkowało błędnym odrzuceniem odwołania od decyzji z dnia 26 października 2011 r. Żalący zarzucił naruszenie art. 477⁹ k.p.c. w związku z art. 328 k.p.c. poprzez błędną ich wykładnię i błędne zastosowanie przez przyjęcie, że odwołanie od decyzji z dnia 26.10.2011 r. zostało złożone po terminie oraz brak uzasadnienia podstaw nie przywrócenia terminu przy powołaniu się li tylko na dyskrejonalną władzę Sędziego. Wskazując na powyższe ubezpieczony wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia i orzeczenie w całości jak w odwołaniu oraz zasądzenie od uczestnika na rzecz wnioskodawcy zwrotu kosztów procesu za obie instancje, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego rozstrzygnięcia i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Zażalenie nie jest zasadne.

Zgodnie z art. 477⁹ § 1 k.p.c. odwołania od decyzji organów rentowych wnosi się na piśmie do organu, który wydał decyzję, lub do protokołu sporządzonego przez ten organ, w terminie miesiąca od doręczenia odpisu decyzji. Na zasadzie § 3 tego przepisu sąd odrzuci odwołanie wniesione po upływie terminu, chyba że przekroczenie terminu nie jest nadmierne i nastąpiło z przyczyn niezależnych od odwołującego się. Ocena, czy przekroczenie terminu było nadmierne i czy nastąpiło z przyczyn niezależnych od odwołującego się, jest pozostawiona uznaniu sądu (wyrok SN z dnia 21 marca 2006 r., III UK 168/05, Lex nr 277825). Do tego terminu nie mają zastosowania przepisy o przywróceniu terminu na zasadach ogólnych (art. 168 i następne k.p.c.; wyrok SA w Rzeszowie z dnia 6 grudnia 1994 r., III AUr 344/94, OSA 1995, nr 1, poz. 9). W szczególności nie wydaje się postanowienia o przywróceniu terminu, a także w razie odrzucenia odwołania na podstawie art. 477⁹ § 3 ubezpieczonemu nie przysługuje wniosek o przywrócenie terminu na podstawie art. 168 k.p.c. (postanowienie SA w Gdańsku z dnia 6 czerwca 1994 r., III AUz 61/94, Prawo Pracy 1995, nr 5, s. 46). Sformułowanie „przyczyny niezależne” jest szersze od „braku winy strony” (art. 168 § 1 k.p.c.) i pozwala na uwzględnienie także niektórych przyczyn zawinionych (postanowienie SN z dnia 14 lutego 1996 r., II URN 63/95, OSNAPiUS 1996, nr 17, poz. 256). Jeżeli jednak strona była należycie pouczona o trybie i terminie zaskarżenia decyzji organu rentowego, to wniesienie odwołania z kilkumiesięcznym opóźnieniem jest nadmiernym przekroczeniem terminu z przyczyn zależnych od odwołującego się (postanowienie SN z dnia 22 kwietnia 1997 r., II UKN 61/97, OSNAPiUS 1998, nr 3, poz. 104).

Ubezpieczony A. P., wbrew temu co twierdzi, na rozprawie w dniu 8 lutego 2012 r. nie wskazał dokładnej daty odebrania decyzji z dnia 26 października 2011 r., a tym samym nie mógł jej pomylić z datą odbioru innej decyzji. Powiedział wówczas „myślę, że decyzję z dnia 26 października 2011 r. otrzymałem pod koniec października albo w listopadzie. Nie potrafię powiedzieć ile przed decyzją z listopada otrzymałem decyzję z października (...)” Następnie jednak dodał wyraźnie: „Nie odwoływałem się od tej decyzji (z dnia 26 października 2011 r.), bo czekałem na decyzję ostateczną. Ja też odwołuję się od decyzji z 26 października 2011 r. Ja nie odwoływałem się od tej decyzji, bo to była decyzja szcątkowa, tzn. nie ustalająca emerytury”(k. 25). Ta wypowiedź wskazuje więc na w pełni świadomą wolę wnioskodawcy odnośnie nie odwoływania się od decyzji z dnia 26 października 2011 r. z zachowaniem miesięcznego terminu. Jak wynika z powyższego – to nie choroba była przyczyną opóźnienia w złożeniu odwołania, lecz oczekiwanie na pozostałe decyzje związane z jego prawem do emerytury. Sąd Apelacyjny dostrzega przy tym, że datę otrzymania decyzji z dnia 26 października 2011 r. ubezpieczony przyznał także w odwołaniu z dnia 22 grudnia 2011 r., gdzie na stronie 4 podał: „Następnie w dniu 28 października 2011 r. otrzymałem decyzję z dnia 26 października 2011 r.” (k. 5).

W obliczu powyższego słusznie Sąd Okręgowy uznał, że odwołanie od decyzji z dnia 26 października 2011 r. złożone przez ubezpieczonego w dniu 23 grudnia 2011 r. jest spóźnione, a przyczyna tego opóźnienia (podana na rozprawie) jest nieusprawiedliwiona.

Tym samym postanowienie zawarte w punkcie I wyroku Sądu Okręgowego z dnia 8 lutego 2012 r. o odrzuceniu odwołania ubezpieczonego od decyzji z dnia 26 października 2011 r. jest zasadne i zażalenie A. P. na podstawie art. 397 § 2 w związku z art. 385 k.p.c. uległo oddaleniu.